

Neden su aygırlarının tüyleri yok
Kvifor flodhestar ikkje har hår

✎ Basilio Gimo, David Ker
👤 Carol Liddiment
📖 Nahide Büşra Ertekin
🗣️ tyrkisk / nynorsk
📊 nivå 2

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Neden su aygırlarının tüyleri yok / kvifor
flodhestar ikkje har hår

Skrevet av: Basilio Gimo, David Ker

Illustrert av: Carol Liddiment

Oversatt av: Nahide Büşra Ertekin (tr), Espen

Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreformidlet av
Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Bir gn, Tavşan nehir kenarında yryordu.

...

Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

Gezip dolaşmak ve güzel yeşil otlardan yemek için Su Aygırı da orada idi.

...

Flodhest var der òg. Ho gjekk ein tur og åt litt fint grønt gras.

Su Aygırı, Tavşan'ın orada olduğunu görmedi, ve yanlışlıkla Tavşan'ın ayağına bastı. Tavşan Su Aygırına bağırmaya başladı. "Sen, Su Aygırı! Ayağıma bastığını göremiyor musun?"

...

Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakkar på foten min?"

Tavşan, Su aygırı'nın tüyleri yandığı için mutluydu. Ve bugün bile, su aygırı, ateşten korkusu yüzünden, asla su kenarından uzağa gitmiyor.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for elden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Su Aygırı, Tavşandan özur diledi, "Çok özur
dilerim. Seni görmedim. Lütfen beni affet!"

Ama Tavşan Su Aygırını dinlemedi ve Su

Aygırının yüzüne karşı bağırmaya devam etti,
"Sen bunu bilerek yaptın! Gün gelecek
göreceksin! Sen bunu ödeyeceksin!"

...

Flodhest bad om unnskylðning til kanin: "Eg er
lei meg, vennen min, eg sag deg ikkje. Ver så
snill å tilgje meg!" Men kanin ville ikkje høyra,
og han ropte til Flodhest: "Du gjorde det med
vilje! Ein dag kjem du til å få sjå! Dette kjem til
å straffa seg!"

Su Aygırı ağlamaya başladı ve suya doğru

koştı. Tüm tüyleri ateş tarafından yanmıştı. Su

aygırı ağlamaya devam etti, "Tüylerim ateşte

yandı! Tüylerimin hepsi gitti! Benim güzel
tüylerim!"

...

Flodhest byrja á græta og sprang mot vatnet.
Alt håret hennar brann opp í elden. Flodhest
gret: "Håret mitt har brunne opp í elden! Du
brann alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det
vene, vakre håret mitt!"

Tavşan Ateş’i bulmaya gitti, ve dedi ki “Git, ve ot yemek için sudan çıktığında Su Aygırını yak. O benim üzerime bastı”. Ateş cevapladı, “Problem değil Tavşan, arkadaşım benim. Ne istiyorsan yapacağım.”

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!” Eld svara: “Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om.”

Ardından, Su Aygırını nehirden uzakta ot yediği bir zaman “Harr” diye Ateş birden alev aldı. Alevler Su Aygırının tüylerini yakmaya başladı.

...

Seinare åt Flodhest gras langt frå elvebreidda då det plutseleg sa “svijsj!” Eld vart til flammar. Flammene byrja å brenna håret til Flodhest.